

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agenția Națională de Administrare Fiscală

Direcția Generală de Soluționare a
Contestațiilor

Str. Apolodor nr. 17
sector 5, București
Tel : +021 319 97 54
Fax : +021 336 85 48
e-mail : Contestatii.ANAF@mfinante.ro

DECIZIA NR. ___ / ___ 2009

privind soluționarea contestațiilor depuse de

S.C x SA, înregistrate la

Direcția generală de soluționare a contestațiilor - Agenția Națională de
Administrare Fiscală sub nr.

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Gorj prin adresa nr., înregistrată la Direcția generală de soluționare a contestațiilor - Agenția Națională de Administrare Fiscală sub nr. asupra contestației formulată de **S.C x SA**, cu sediul în

Societatea contestă suma totală de lei din care suma de lei reprezintă taxa pe valoarea adăugată în vamă și suma de lei reprezintă majorări de întârziere stabilite prin decizia pentru regularizarea situației nr. emisă în baza procesului verbal de control nr., încheiate de reprezentanții Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale Gorj.

În raport de data comunicării deciziei pentru regularizarea situației, respectiv, 24.08.2009, așa cum rezultă din confirmare de primire aflată în copie la dosar, contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, fiind înregistrată la organul vamal emitent al actului atacat în data de 23.09.2009, așa cum rezultă din ștampila aplicată de serviciul Registratură pe originalul contestației, aflată la dosar.

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art.205, art.207 și art.209 alin.(1) lit.(b) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, societatea regăsindu-se în

anexa 1 la poziția 258 din Ordinul nr.2400/2009 pentru modificarea Ordinului nr.753/2006 privind organizarea activității de administrare a marilor contribuabili, este legal investită sa se pronunțe asupra contestației formulată de **S.C x SA**

I. Prin contestația formulată societatea arată că în calitate de titular al declarațiilor vamale de import și-a îndeplinit la termen obligațiile, susținând că nu există temei legal pentru întocmirea ulterioară a deciziei pentru regularizarea situației nr. și stabilirea de obligații de plată suplimentare, acestea fiind nelegale, intrucat pentru declarația vamală de import nr. ce a făcut obiectul unui control vamal efectuat de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Gorj nu pot fi pretinse societății diferențe de drepturi vamale, cu atât mai puțin majorări de întârziere aferente, printr-un nou act de control vamal ulterior, deoarece situația de fapt constatată la data actului de control contestat, nu s-a schimbat față de situația existentă la data întocmirii declarației vamale de import.

Prin decizia pentru regularizarea situației operațiunilor vamale deschise în baza prevederilor art.27 alin.2) din Ordonanța Guvernului nr.51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing, republicată, cu modificările și completările ulterioare, întocmită la data de 18.08.2009, organele vamale a stabilit în sarcina **S.C x SA** un debit reprezentând TVA și majorări de intarziere prin raportare la valoarea de intrare a bunului din contractul de leasing financiar.

Contestatoarea susține că operațiunile de import care au ca obiect bunuri introduse în țara în condițiile prevăzute de art.27 alin.2 din Ordonanța Guvernului nr.51/1997 nu sunt operațiuni suspensive în sensul prevăzut de art.107 din Codul Vamal, obligațiile de plată aferente importului au fost stabilite prin declarația vamala de import.

Societatea precizează că în mod greșit, autoritatea vamală a stabilit obligații de plată suplimentare ca urmare a închiderii regimului vamal cu întârziere, în baza unui text de lege abrogat, respectiv art.27 alin.2 din Ordonanța Guvernului nr.51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing, prevederi abrogate prin art.unic lit.j) din Legea nr.241/12.07.2007, noua lege fiind de strictă și imediată aplicare.

Contestatoarea susține ca întrucât finalizarea operațiunilor de leasing a fost făcută după data aderării României sunt aplicabile prevederile din Tratatul de aderare a Bulgariei și României la Uniunea Europeană, litera B “Protocol privind condițiile și aranjamentele referitoare la admiterea Republicii Bulgaria și a României în U.E “, Anexa V, pct.4 “Uniunea Vamală”, alin.16 și alin.19.

Societatea consideră că la închiderea derulării contractului de leasing, conform art.27 alin.(4) din Ordonanța Guvernului nr.51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing, nivelul taxelor vamale și cursul de schimb utilizat pentru determinarea acestora sunt cele în vigoare la data declarării mărfurilor sub regim vamal de import și nu cel de la data închiderii operațiunilor vamale.

Societatea arată ca în ceea ce privește obligația de plată stabilită în sarcina sa potrivit dispozițiilor art.100 din Legea nr.86/2006 privind Codul vamal al României, *“diferențele de datorie vamală nu pot lua naștere retroactiv momentului în care organul de control a consemnat datoria într-un proces verbal”*.

De asemenea, contestatoarea apreciază că procedura de determinare a valorii în vamă este cea prevăzută în aplicarea art.VII al Acordului general pentru tarife și comerț (G.A.T.T), încheiat la Geneva la 1 noiembrie 1979, la care România este parte.

În acest sens, contestatoarea invocă art.9 pct.2 din Acordul general pentru tarife și comerț (G.A.T.T), susținând că procedura de transformare în lei a valorii în vamă se face la cursul de schimb stabilit și comunicat de Banca Națională a României, la data realizării importului, respectiv momentul închiderii derulării contractului de leasing conform art.27 alin.(4) din Ordonanța Guvernului nr.51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing, și al depunerii documentelor pentru regularizarea situației.

Contestatoarea învederează că declarația vamală de import nr. reprezintă un act administrativ care a intrat în circuitul civil și a produs efecte juridice, astfel ca organele vamale puteau efectua reverificarea aceleiași operațiuni vamale în baza art. 100 alin 3 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal și doar în condițiile în care constatau ulterior că dispozițiile care reglementează regimul vamal au fost aplicate în baza unor elemente inexacte sau incomplete,

elemente care țin de situația de fapt, nicidecum aspecte care vizează incidența actelor normative asupra aceleiași situații de fapt, neschimbată la data întocmirii deciziei de regularizare, precum și prevederile art.35 din același act normativ susmenționat, susținând că organele vamale au dispus de aceleași informații existente la momentul întocmirii declarației vamale de import.

Referitor la formularul “Decizie pentru regularizarea situației” contestatoarea invederează că în speță niciuna din condițiile cerute de lege nu este îndeplinită, nefiind în prezența niciunui element nou și nici a unor informații inexacte ori incomplete.

Față de cele arătate, contestatoarea solicită admiterea contestației, anularea actelor administrative atacate, respectiv decizia pentru regularizarea situației nr. precum și a procesului verbal nr..

II. Prin decizia pentru regularizarea situației nr. emisă în baza procesului verbal nr. reprezentantii Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale Gorj au constatat următoarele:

Cu declarația vamală de import nr., societatea a introdus în țară un utilaj, în baza contractului de leasing financiar nr. încheiat cu utilizatorul SC A, beneficiind de regimul vamal de import, cu exceptarea de la plată a sumelor aferente tuturor drepturilor de import, conform art. 27 alin 2 din Ordonanța Guvernului nr.51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing, republicată.

Organele vamale au constatat că societatea a depus la Biroul vamal Targu Jiu cererea nr. de definitivare a importului inițiat cu declarația vamală de import nr., în afara termenului aprobat pentru încheierea operațiunilor, astfel că în conformitate cu prevederile art. 89 alin 2, art. 204 alin 1 din Regulamentul CEE 2913/1992 de instituire a Codului vamal Comunitar și art. 27 alin 5 din Ordonanța Guvernului nr.51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing, republicată au stabilit în sarcina societății suma de lei reprezentând TVA și suma de lei reprezentând majorări de întârziere, prin raportare la valoarea de intrare a bunului.

III. Având în vedere susținerile contestatoarei și documentele invocate de aceasta, constatările organelor de control vamal și actele normative invocate de contestatoare și de organele de control vamal, se rețin următoarele:

1. Referitor la excepția reverificării **cauza supusă soluționării este dacă actul de control contestat a constatat în verificarea unei declarații vamale, ori în reanalizarea unui alt act de control ulterior.**

În fapt, cu declarația vamală de import nr., societatea a /12.12.2005 încheiat cu utilizatorul SC A SA, beneficiind de regimul vamal de import, cu exceptarea de la plată a sumelor aferente tuturor drepturilor de import, termenul aprobat pentru încheierea operațiunii fiind data de 04.07.2009.

Societatea a depus la Biroul vamal Targu Jiu cererea nr. de definitivare a importului inițiat cu declarația vamală de import nr..

Prin decizia pentru regularizarea situației nr. emisă în baza procesului verbal nr. reprezentanții Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale Gorj au efectuat controlul ulterior al operațiunii vamale inițiată cu declarația vamală de import nr.

Față de susținerea societății ca organele vamale puteau efectua reverificarea aceleiași operațiuni vamale în baza art. 100 alin 3 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal doar în condițiile în care constatau ulterior că dispozițiile care reglementează regimul vamal au fost aplicate în baza unor elemente inexacte sau incomplete, elemente care țin de situația de fapt, nicidecum aspecte care vizează incidența actelor normative asupra aceleiași situații de fapt, neschimbată la data întocmirii deciziei de regularizare, se reține că în speță sunt aplicabile prevederile art. 100 alin 1 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal potrivit cărora **“autoritatea vamală are dreptul ca, din oficiu sau la solicitarea declarantului, într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, să modifice declarația vamală”**, prevederile art. 100 alin 3 din același act normativ fiind incidente situațiilor de după reverificarea declarației sau după controlul ulterior .

Pentru considerentele expuse, excepția reverificării urmează a fi respinsă ca neîntemeiată, iar contestația va fi analizată pe fond.

2. Referitor la suma totală de lei din care suma de lei reprezintă taxa pe valoarea adăugată în vamă și suma de lei reprezintă majorări de întârziere, **cauza supusă soluționării este dacă pentru importurile efectuate în excepție de la plata sumelor aferente tuturor drepturilor de import în baza unui contract de leasing financiar organele vamale trebuiau să stabilească taxa pe valoarea adăugată prin raportare la valoarea de intrare a bunului sau prin raportare la valoarea reziduală.**

În fapt, cu declarația vamală de import nr., societatea a introdus în țară un utilaj, în baza contractului de leasing financiar nr. încheiat cu utilizatorul SC A SA, beneficiind de regimul vamal de import, cu excepția de la plată a sumelor aferente tuturor drepturilor de import, conform art. 27 alin 2 din Ordonanța Guvernului nr.51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing, republicată.

Prin declarația vamală de import nr., termenul aprobat pentru încheierea operațiunii a fost data de 04.07.2009.

Constatănd că societatea a depus la Biroul vamal Targu Jiu cererea nr. de definitivare a importului inițiat cu declarația vamală de import nr. I 2006, în afara termenului aprobat pentru încheierea operațiunilor, organele vamale au încheiat operațiunea și au stabilit datoria vamală prin raportare la valoarea de intrare a bunului.

În drept, la data efectuării operațiunii de import, art. 27 din Ordonanța Guvernului nr.51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing, republicată, prevede:

(2) Bunurile mobile care sunt introduse în țară de societățile de leasing, persoane juridice române, se încadrează în regimul vamal de import, cu excepția de la plată a sumelor aferente tuturor drepturilor de import.

(3) În cazul în care utilizatorul, din vina societății de leasing sau a furnizorului, nu și-a exercitat dreptul de opțiune prevăzut în contract privind prelungirea termenului de leasing sau achiziția bunului, iar bunul nu a fost restituit, utilizatorul este obligat să plătească taxele vamale raportat la valoarea reziduală a bunului. Baza de calcul a taxelor vamale nu poate fi mai mică de 20% din valoarea de intrare a bunului, indiferent dacă părțile au convenit o valoare reziduală mai mică.

De asemenea, pct. 1.3 din Ordinul Ministrului Finantelor Publice nr. 84/2007 pentru aprobarea Măsurilor unitare de aplicare a reglementărilor în domeniul taxelor vamale, taxei pe valoarea adăugată și accizelor datorate în vamă în cazul operațiunilor de leasing aflate în derulare la data aderării, prevede:

“Pentru mărfurile comunitare ce fac obiectul operațiunilor de leasing efectuate conform [art. 27](#) alin. (2) din ordonanța menționată mai sus, taxa pe valoarea adăugată se calculează conform prevederilor [art. 161](#) alin. (16) din Codul fiscal, respectiv conform reglementărilor în vigoare la data intrării în vigoare a contractului.”

Astfel potrivit prevederilor legi invocate rezulta ca pentru operatiunile care au ca obiect bunuri mobile, introduse în țară de societățile de leasing, persoane juridice române în regim vamal de import, cu exceptarea de la plată a sumelor aferente tuturor drepturilor de import, chiar si in situatia in care aceste operatiuni sunt incheiate, din vina societății de leasing sau a furnizorului, in afara termenului aprobat, taxele vamale si implicit taxa pe valoarea adaugata in vama se platesc prin raportare la valoarea reziduala, care nu poate fi mai mică de 20% din valoarea de intrare a bunului.

Avand in vedere cele de mai sus, precum si faptul ca organele vamale au stabilit prin decizia de regularizare a situatiei contestata ca taxa pe valoarea adaugata in vama se plateste prin raportare la valoarea de intrare a bunului, pe motiv ca operatiunea a fost incheiata in afara termenului aprobat, organul de solutionare retine ca neintemeiata si nelegala masura de stabilire in sarcina societatii a taxei pe valoarea adaugata in vama, calculata prin raportare la valoarea de intrare a bunului.

Intrucat organul de solutionare nu dispune de elementele de taxare de la momentul expirarii contractului de leasing financiar, va face in speta aplicatiunea prevederilor art.216 (3) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003

republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, iar decizia de impunere nr. va fi desfiintata pentru suma totală de lei din care suma de lei reprezinta taxa pe valoarea adaugata in vama si suma de lei reprezinta majorari de intarziere aferente, urmand ca organele vamale sa procedeze la reanalizarea cauzei in functie de cele precizate prin prezenta decizie si in conformitate cu prevederile legale incidente in perioada verificata, tinand seama de faptul ca obligatiile vamale nu pot fi calculate la valoarea de intrare a bunurilor.

Pentru considerentele reținute și în temeiul prevederilor art.27 alin.(2), alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing, republicată, art.216 alin 3 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, se

DECIDE

Desfiintarea deciziei de impunere nr. emisă în baza procesului verbal de control nr, incheiate de reprezentantii Direcției Judetene pentru Accize si Operatiuni Vamale Gorj pentru suma totală de lei din care suma lei reprezinta taxa pe valoarea adaugata in vama si suma de lei reprezinta majorari de intarziere aferente, urmand ca organele vamale sa procedeze la reanalizarea cauzei in functie de cele precizate prin prezenta decizie.

Prezenta decizie poate fi atacată la Curtea de Apel București, în termen de 6 luni de la comunicare, potrivit prevederilor legale.